

אווזי במיסעדה (מאחוריו: כרזה היתולית שבה הוא מופיע כפושע מבוקש)
הפרס: מיליון דולר

אווזי עם קצינת-מישטרה בבית-המישפט
שיחרור בערבות עצמית

ועל כוונתו לפתוח בקרוב מיסעדה חדשה ליד צומת גלילות, שתוכל להכיל 800 איש.

שעה אחרי תחילת הפגישה נאלץ הברז של מירב לעזוב. היא נשארה בחברתו של אווזי, והוא הבטיח לה שיחזירה לביתה, ועל כן לא היתה לחבר כל סיבה לראגה.

במהלך הפגישה התנגנה ברקע מוסיקה על גבי קלטת. קלטת זו הוכנה על-ידי אווזי, והיו בה גם ג'ינגלים על המקום. "חשבתי שהמוסיקה היא מה רדיו, ושהג'ינגלים משוררים", אמרה מירב. את הקלטת קיבלה מירב מאווזי כשהחזרה לביתה, בשעה 05.30 בי בוקר.

לקראת חצות הגיע למקום יענק'לה, מנהל פאב המיסבאה. לקראת השעה 02.30 עזב. לטענתה של מירב, היא חזרה וביקשה שאווזי יחזירה לביתה, אולם הוא דחה את בקשתה בטענה שלא נעים לו לעזוב את האורח שלו. אווזי: "עוד לפני שיענק'לה הגיע, חשבנו לצאת לסיבוב באוטו. כשהוא בא, כבר לא יכולתי לעזוב. רק אחרי שהוא עזב יצאנו מהמיסעדה לעשות סיבוב. היא לא הזכירה, אפילו פעם אחת, שהיא רוצה שאחזיר אותה הביתה."

אחרי שיצאו מהמיסעדה, נכנסו לרכב האמריקאי הגדול השייך לאשתו של אווזי. הלילה היה גשום וקר. אווזי הפעיל את המזגן והשמיע מוסיקה. לדבריו ציינה שמאוד נעים ברכב. יוסי עינדור,

צילום: אבי ולדמן
(המשך בעמוד 32)

פירסום שאינם בכחית מודעות רגילות. השיטה המקובלת היא שמרור כזה כולל כתבה, שצורתה דומה לכתבה מערכתית רגילה, ואלה צמודות מודעות-כרכה של ספקים, ידידים או אחרים הקשורים לעסק הנדון. מחיר המודעות האלה מכסה גם את השטח של הכתבה המרכזית. מעל לעמוד מצויין שזה "מרור פירסומי".

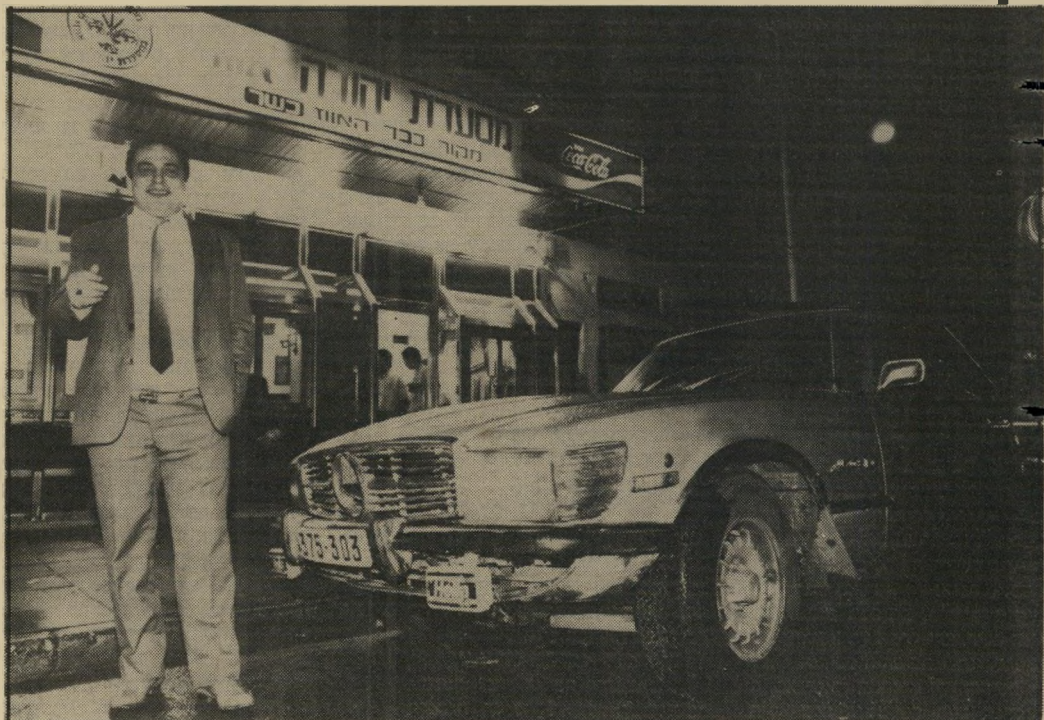
נראה כי מירב ניסתה לפלס את הדרך להצעה כזאת על-ידי כך שהיא שמה תחילה את הדגש על הכתבה שביקשה לכתוב על אווזי, מבלי להגיד לו מראש שהכוונה היא למרור פירסומי כזה. מירב טוענת שדיברה על כתבה "שיש לה אפקט פירסומי" — ובצורה זו אמרה לו למה הכוונה. יתכן כי אווזי לא הבין זאת כך.

ביום הרביעי, בשעות הערב, הגיעה מירב, בליווי חבריה לחיים, למיסעדה של אווזי. אווזי טוען שבשיחת-הטלפון הציגה מירב את עצמה כעיתונאית. לכן נאות להיפגש עימה.

בפגישה עמד אווזי בסירובו לפרסם את עצמו בתשלום. מירב טוענת שאכן כך אמר, אולם שהסכים לכתבת-פירסום עליו בתוספת מודעות-כרכה בי תשלום, בתנאי שתפורסם עליו כתבה נוספת בנפרד. זאת, לטענתה, לא יכלה להבטיח לו.

בפגישתם עלו גם נושאים אישיים. מירב סיפרה על יחסיה במקום העבודה, על מישפתחה ועל לימודיה. אווזי סיפר על עברו כאלוף-החארכות, על הסרט העוטף אזולאי שבו השתתף, על מחזורי-הכספים של המיסעדות שלו

בעבודה זו, השיבה שמדובר בכתבה "שיהיה לה אפקט פירסומי". בעיתונים רבים בארץ (אך לא בהעולם הזה) מקובל לפרסם מדוריי-

אווזי ומכוניתו לפני המיסעדה בשכונת-התיקווה
היה חם וענים, והמוסיקה ניגנה...

מה באמת קרה במכונית האמריקאית
המפוארת בליל-הגשם החשוך?

אנא אנונייה

le

תלונה

ס

אונים

מהם יש פירוש שונה לחלוטין לפרטים. משום כך כדאי לחזור למיקרה זה ולנתחו לפרטיו.

מדור
ברכות

ביום השני בשבוע התקשרה מירב (שם כרוי) עם יהודה אווזי, (40), שפתח באחרונה מיסעדה חדשה בשכונת-התיקווה, כדי לעניין אותו בפירסום העסק החדש בעיתונה.

מאחר ואווזי לא נכח במקום, היא השאירה את מיספר-הטלפון שלה, כדי שייצור עימה קשר.

ביום השלישי התקשר איתה. בשיחת-הטלפון הבהיר לה שאין הוא נוהג לפרסם את עצמו בעיתונות. אם היא מעוניינת לעשות כתבה על העסק החדש הוא מוכן, אך לא בפירסום תמורת תשלום. מירב (23) שעסקה פחות מחודשיים

מה קרה במכונית האמריקאית המפוארת, בליל-הגשם קר וחשוך, ליד צומת-גלילות?

האם בעל-המיסעדה משכונת-התיקווה אנס באופן אכזרי בחורה, שנסעה עימו במכונית במיסגרת עבודתה?

האם הסכימה הצעירה לקיים עימו יחסים, אך התחרטה באמצע? האם הסכימה, ורק כעבור יומיים החליטה להתלונן על אונס, מפני שהעיסקה לא יצאה אל הפועל? כבר הרבה נכתב על המיקרה של יהודה אווזי. אולם כדי להגיע לירי-מסקנה, יש לרדת דווקא את הפרטים הקטנים של ההתרחשות.

מיקרה זה חשוב, מפני שהוא מטיל אור על הקושי הרב שבקביעה חד-משמעית במיקרה מסוג זה, כאשר שני הצדדים המעורבים הכירו זה את זה מקודם, וכאשר יש ביניהם הסכמה רבה לגבי מה שהתרחש, אלא שלכל אחד